

משנה - זבחים

[פרק א](#) • [פרק ב](#) • [פרק ג](#) • [פרק ד](#) • [פרק ה](#) • [פרק ו](#) • [פרק ז](#) • [פרק ח](#) • [פרק ט](#) • [פרק י](#) • [פרק יא](#) • [פרק יב](#) • [פרק יג](#) • [פרק יד](#)

פרק א

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#)

פרק ב

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#)

פרק ג

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#) [משנה ו](#)

פרק ד

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#) [משנה ו](#)

פרק ה

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#) [משנה ו](#) [משנה ז](#)
[משנה ח](#)

פרק ו

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#) [משנה ו](#) [משנה ז](#)

פרק ז

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#) [משנה ו](#)

פרק ח

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#) [משנה ו](#) [משנה ז](#)
[משנה ח](#) [משנה ט](#) [משנה י](#) [משנה יא](#) [משנה יב](#)

פרק ט

משנה א משנה ב משנה ג משנה ד משנה ה משנה ו משנה ז

פרק י

משנה א משנה ב משנה ג משנה ד משנה ה משנה ו משנה ז
משנה ח

פרק יא

משנה א משנה ב משנה ג משנה ד משנה ה משנה ו משנה ז
משנה ח

פרק יב

משנה א משנה ב משנה ג משנה ד משנה ה משנה ו

פרק יג

משנה א משנה ב משנה ג משנה ד משנה ה משנה ו משנה ז
משנה ח

פרק יד

משנה א משנה ב משנה ג משנה ד משנה ה משנה ו משנה ז
משנה ח משנה ט משנה י

א

פרק

א

משנה

-

א

פרק

כָּל הַזְּבָחִים {א} שְׁנֵזְבָחוֹ {ב} שְׁלֹא לְשֵׁמוֹ, כְּשָׂרִים, אֶלֶּא שְׁלֹא עָלוּ לְבַעֲלִים

לְשֵׁם חוֹבָה. חוּץ מִן הַפְּסָח וּמִן הַחֲטָאת. הַפְּסָח בְּזִמְנוֹ, וְחַחֲטָאת, בְּכָל זְמַן.
רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, אִף הָאֲשָׁם. הַפְּסָח בְּזִמְנוֹ, וְהַחֲטָאת וְהָאֲשָׁם, בְּכָל זְמַן.
אָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר, הַחֲטָאת בְּאֵה עַל חֲטָא, וְהָאֲשָׁם בָּא עַל חֲטָא [יא]. מֵה
חֲטָאת פְּסוּלָה שֶׁלֹּא לְשִׁמָּה, אִף הָאֲשָׁם פְּסוּל שֶׁלֹּא לְשִׁמוֹ:

פרק א - משנה ב

יוֹסִי בֶן חוֹנִי אוֹמֵר, הַנְּשַׁחֲטִים לְשֵׁם פְּסָח וְלְשֵׁם חֲטָאת [יב], פְּסוּלִים.
שָׁמְעוּן אַחֵי עֲזַרְיָה אוֹמֵר, שֶׁחֲטוֹן לְשֵׁם גְּבוּהָ מֵהֶם, כְּשָׂרִין [יג]. לְשֵׁם נְמוּדָ
מֵהֶם, פְּסוּלִים. כִּיצַד. קִדְּשֵׁי קִדְּשִׁים שֶׁשֶׁחֲטוֹן לְשֵׁם קִדְּשִׁים קָלִים, פְּסוּלִין.
קִדְּשִׁים קָלִים שֶׁשֶׁחֲטוֹן לְשֵׁם קִדְּשֵׁי קִדְּשִׁים, כְּשָׂרִין. הַבְּכוֹר וְהַמַּעֲשֵׂר
שֶׁשֶׁחֲטוֹן לְשֵׁם שְׁלָמִים, כְּשָׂרִין. וְשְׁלָמִים שֶׁשֶׁחֲטוֹן לְשֵׁם בְּכוֹר, לְשֵׁם מַעֲשֵׂר,
פְּסוּלִין:

פרק א - משנה ג

הַפְּסָח שֶׁשֶׁחֲטוֹ בַּשְּׁחֵרִית בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר שֶׁלֹּא לְשִׁמוֹ, רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ מְכַשֵּׁיר,
כְּאִלּוּ נִשְׁחַט בְּשִׁלְשָׁה עָשָׂר. בֶּן בִּתְרִיא פּוֹסֵל, כְּאִלּוּ נִשְׁחַט בֵּין הָעֶרְבָּיִם. אָמַר
שָׁמְעוּן בֶּן עֲזַאִי, מִקָּבֵל [טו] אֲנִי מִפִּי שְׁבַעִים וּשְׁנַיִם זָקוֹן, בְּיוֹם שֶׁהוֹשִׁיבוּ
רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן עֲזַרְיָה בִּישִׁיבָה, שֶׁכָּל הַזְּבָחִים הַנֶּאֱכָלִים שֶׁנִּזְבְּחוּ שֶׁלֹּא לְשִׁמּוֹ,
כְּשָׂרִים, אֲלֵא שֶׁלֹּא עָלוּ לְבַעֲלִים מִשּׁוּם חוֹבָה, חוּץ מִן הַפְּסָח וּמִן הַחֲטָאת.
וְלֹא הוֹסִיף בֶּן עֲזַאִי אֲלֵא הָעוֹלָה, וְלֹא הוֹדוּ לוֹ חֲכָמִים:

פרק א - משנה ד

הַפְּסָח וְהַחֲטָאת שֶׁשֶׁחֲטוֹן שֶׁלֹּא לְשִׁמּוֹ, קָבֵל, וְהַלֵּד, וְזָרֵק, שֶׁלֹּא לְשִׁמּוֹ, אוֹ
לְשִׁמּוֹ וְשִׁלְשָׁה לְשִׁמּוֹ, אוֹ שֶׁלֹּא לְשִׁמּוֹ וְלְשִׁמּוֹ, פְּסוּלִים. כִּיצַד לְשִׁמּוֹ וְשִׁלְשָׁה
לְשִׁמּוֹ, לְשֵׁם פְּסָח וְלְשֵׁם שְׁלָמִים. שֶׁלֹּא לְשִׁמּוֹ וְלְשִׁמּוֹ, לְשֵׁם שְׁלָמִים וְלְשֵׁם
הַפְּסָח. שֶׁהִזְבַּח נִפְסַל בְּאַרְבָּעָה דְּבָרִים, בְּשַׁחֲטָהּ וּבִקְבוּלָהּ וּבִהֲלוּתָהּ וּבִזְרִיקָהּ.

רבי שמעון מכשיר בהלוא, שהיה רבי שמעון אומר, אי אפשר שלא בשחיטה ושלם בקבלה ושלם בזריקה, אבל אפשר שלא בהלוא, שוחט בצד המזבח וזרק. רבי אליעזר אומר, המהלך במקום שהוא צריך להלך, המחשבה פוסלת. ובמקום שאין צריך להלך, אין המחשבה פוסלת:

ב

פרק

א

משנה

-

ב

פרק

כל הזבחים שקבל דמן זר [א], אונו, טבול יום [ד], מחסר בגדים [ו], מחסר כפורים, שלא רחוצ ידים ורגלים, ערל [ט], טמא [יא], יושב, עומד על גבי כלים, על גבי בהמה, על גבי רגלי [יז] חבירו, פסל. קבל בשמאל, פסל. רבי שמעון מכשיר. נשפך הדם על הרצפה ואספו, פסול. נתנו על גבי הכבש [יט] שלא כנגד היסוד, נתן את הנתנין למטון, למעלן, ואת הנתנין למעלן, למטון, את הנתנים בפנים, בחוץ, ואת הנתנין בחוץ, בפנים, פסול ואין ואת :
בז
כרת :

ב

משנה

-

ב

פרק

השוחט את הזבח לזרק דמו בחוץ או מקצת דמו בחוץ, להקטיר את אמוריו בחוץ או מקצת אמוריו בחוץ, לאכל בשרו בחוץ או כזית מבשרו בחוץ או לאכל כזית מעור האלה בחוץ, פסול ואין בו כרת. לזרק דמו למחר או מקצת דמו למחר, להקטיר אמוריו למחר או מקצת אמוריו למחר, לאכל בשרו למחר או כזית מבשרו למחר או כזית מעור האלה למחר, פגול וחגיבין ועליו כרת :

פרק ב - משנה ג

זֶה הַפֶּלֶל, כָּל הַשּׁוֹחֵט וְהַמְקַבֵּל וְהַמְהַלֵּךְ וְהַזּוֹרֵק, לֶאֱכֹל דָּבָר שֶׁדָּרְכוֹ לֶאֱכֹל, לְהַקְטִיר דָּבָר שֶׁדָּרְכוֹ לְהַקְטִיר, חוּץ לְמִקְוָמוֹ **(כג)**, פָּסוּל וְאִין בּוֹ כָּרֵת. חוּץ לְזַמְנוֹ, פְּגוּל וְחִיבִין עָלָיו כָּרֵת **(כד)**, וּבִלְבָד שֶׁיִּקְרַב הַמִּתֵּיר כְּמִצְוֹתוֹ:

פרק ב - משנה ד

כִּיצַד קָרַב הַמִּתֵּיר כְּמִצְוֹתוֹ. שָׁחַט בְּשִׁתִּיקָה, קִבֵּל וְהִלֵּךְ וְזָרַק חוּץ לְזַמְנוֹ. אוֹ שֶׁשָּׁחַט חוּץ לְזַמְנוֹ, קִבֵּל וְהִלֵּךְ וְזָרַק בְּשִׁתִּיקָה. אוֹ שֶׁשָּׁחַט, וְקִבֵּל וְהִלֵּךְ וְזָרַק חוּץ לְזַמְנוֹ, זֶה הוּא שֶׁקָּרַב הַמִּתֵּיר כְּמִצְוֹתוֹ. כִּיצַד לֹא קָרַב הַמִּתֵּיר כְּמִצְוֹתוֹ. שָׁחַט חוּץ לְמִקְוָמוֹ, קִבֵּל וְהִלֵּךְ וְזָרַק חוּץ לְזַמְנוֹ. אוֹ שֶׁשָּׁחַט חוּץ לְזַמְנוֹ, קִבֵּל וְהִלֵּךְ וְזָרַק חוּץ לְמִקְוָמוֹ. אוֹ שֶׁשָּׁחַט, קִבֵּל, וְהִלֵּךְ, וְזָרַק, חוּץ לְמִקְוָמוֹ **(כז)**. הַפֶּסֶח וְהַחֲטָאִת שֶׁשָּׁחֲטוּן שְׁלֵא לְשִׁמּוֹן, קִבֵּל וְהִלֵּךְ וְזָרַק חוּץ לְזַמְנוֹ. אוֹ שֶׁשָּׁחַט חוּץ לְזַמְנוֹ, קִבֵּל וְהִלֵּךְ וְזָרַק שְׁלֵא לְשִׁמּוֹן. אוֹ שֶׁשָּׁחַט, קִבֵּל, וְהִלֵּךְ, וְזָרַק, שְׁלֵא לְשִׁמּוֹן. זֶה הוּא שֶׁלֹּא קָרַב הַמִּתֵּיר כְּמִצְוֹתוֹ:

פרק ב - משנה ה

לֶאֱכֹל כְּזֵית בַּחוּץ וְכְזֵית לְמַחֵר, כְּזֵית לְמַחֵר וְכְזֵית בַּחוּץ, כְּחֲצֵי זֵית בַּחוּץ וְכְחֲצֵי זֵית לְמַחֵר, כְּחֲצֵי זֵית לְמַחֵר וְכְחֲצֵי זֵית בַּחוּץ, פָּסוּל וְאִין בּוֹ כָּרֵת. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה **(כה)**, זֶה הַפֶּלֶל, אִם מִחֲשֶׁבֶת הַזֵּמָן קִדְמָה לְמִחֲשֶׁבֶת הַמְּקוֹם, פְּגוּל וְחִיבִים עָלָיו כָּרֵת. וְאִם מִחֲשֶׁבֶת הַמְּקוֹם קִדְמָה לְמִחֲשֶׁבֶת הַזֵּמָן, פָּסוּל וְאִין בּוֹ כָּרֵת. וְחֲכָמִים אוֹמְרִים זֶה וְזֶה פָּסוּל וְאִין בּוֹ כָּרֵת. לֶאֱכֹל **(ל)** כְּחֲצֵי זֵית וְלְהַקְטִיר כְּחֲצֵי זֵית, כְּשֶׁר, שְׂאִין אֲכִילָה וְהַקְטָרָה מִצְטַרְפִּין:

פרק ג - משנה א

כָּל הַפְּסוּלִין שֶׁשָּׁחֲטוּ, שֶׁחִיטָתוֹ כְּשֶׁרָה. שֶׁהִשְׁחִיטָה כְּשֶׁרָה בְּזָרִים, בְּנָשִׁים **[ד]**, וּבַעֲבָדִים, וּבְטַמְאִים, אֲפֹלוּ בְּקִדְשֵׁי קִדְשִׁים, וּבִלְבַד שְׁלֹא יְהִיוּ טַמְאִים נוֹגְעִים בְּבֶשֶׂר. לְפִיכֵן הֵם פּוֹסְלִים בְּמַחְשָׁבָה. וְכֵן **[ו]** שֶׁקָּבְלוּ **[ז]** אֶת הַדָּם חוּץ לְזִמְנוֹ וְחוּץ לְמִקוֹמוֹ, אִם יֵשׁ דָּם הַנֶּפֶשׁ, יַחְזֹר הַכֶּשֶׁר וַיִּקָּבֵל:

פרק ג - משנה ב

קָבַל הַכֶּשֶׁר וְנָתַן לְפָסוּל, יַחְזִיר לְכֶשֶׁר. קָבַל בִּימִינוֹ וְנָתַן לְשְׂמֹאלוֹ, יַחְזִיר לִימִינוֹ. קָבַל בְּכָלִי קִדְשׁ וְנָתַן בְּכָלִי חַל, יַחְזִיר לְכָלִי קִדְשׁ. נִשְׁפָּךְ מִן הַכֶּלִי עַל הָרֶצֶף וְאֶסְפוֹ, כֶּשֶׁר. נָתַנוּ עַל גְּבִי הַכֶּבֶשׁ, שְׁלֹא **[יא]** כְּנֶגֶד הַיְסוּד, נָתַן אֶת הַנֶּתְנִין לְמַטָּה, לְמַעְלָה, וְאֶת הַנֶּתְנִים לְמַעְלָה, לְמַטָּה, אֶת הַנֶּתְנִים בְּפָנִים, בְּחוּץ, וְאֶת הַנֶּתְנִים בְּחוּץ, בְּפָנִים, אִם יֵשׁ דָּם הַנֶּפֶשׁ, יַחְזֹר הַכֶּשֶׁר וַיִּקָּבֵל:

פרק ג - משנה ג

הַשּׁוֹחֵט אֶת הַזֶּבֶחַ לְאָכַל דָּבָר שֶׁאִין דָּרְכוֹ לְאָכַל, וְלַהֲקָטִיר דָּבָר שֶׁאִין דָּרְכוֹ לְהַקָּטִיר, כֶּשֶׁר. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר פּוֹסֵל. לְאָכַל דָּבָר שֶׁדָּרְכוֹ לְאָכַל וְלַהֲקָטִיר דָּבָר שֶׁדָּרְכוֹ לְהַקָּטִיר, פְּחוֹת מִפְּזִית, כֶּשֶׁר. לְאָכַל כְּחֻצֵי זֵית **[יג]** וְלַהֲקָטִיר כְּחֻצֵי זֵית, כֶּשֶׁר, שֶׁאִין אֲכִילָה וְהַקָּטָרָה מִצְטָרְפִין:

פרק ג - משנה ד

השוחט את הזבח לאכל פזית מן העור [יד], מן הרטב [טו], מן הקיפה, מן האלל, מן העצמות, מן הגידים [יז], מן הטלפים, מן הקרניים, חוץ לזמנו או חוץ למקומו, כשר, ואין חגיבים עליהם משום פגול ונותר וטמא:

פרק ג - משנה ה

השוחט את המקדשין לאכל שליל או שליא בחוץ, לא פגל. המולק תורין בפנים לאכל ביציהם בחוץ, לא פגל. חלב המקדשין וביצי תורין, אין חגיבין עליהן משום פגול ונותר וטמא:

פרק ג - משנה ו

שחטו על מנת להניח דמו או את אמוריו למחר, או להוציאן לחוץ, רבי יהודה פוסל, וחכמים מכשירין. שחטו על מנת לתנו על גפי הכבש שלא כנגד היסוד, לתנו את הנתנין למטה, למעלה, ואת הנתנין למעלה, למטה, את הנתנין בפנים, בחוץ, ואת הנתנין בחוץ, בפנים, שיאכלוהו טמאים, שיקרבוהו טמאים, שיאכלוהו ערלים, שיקרבוהו ערלים, לשבר עצמות הפסח ולאכל הימנו נא, לערב דמו בדם פסולין, כשר, שאין המחשבה פוסלת אלא חוץ לזמנו וחוץ למקומו, והפסח והחטאת שלא לשמן:

פרק ד

פרק ד - משנה א

בית שמאי אומרים, כל הנתנין על מזבח החיצון, שאם נתנו מתנה אחת, כפר. ובחטאת, שתי מתנות. ובית הלל אומרים, אף חטאת שנתנה מתנה אחת, כפר. לפיכך, אם נתנו את הראשונה כתקנה ואת השנייה חוץ לזמנה, כפר. נתנו את הראשונה חוץ לזמנה ואת השנייה חוץ למקומה, פגול, וחיבין עליו כרת:

פרק ד - משנה ב

כל הנתנין על מזבח הפנימי, שאם **[א]** חסר אחת מן המתנות, לא כפר. לפיכך, אם נתנו כולן כתקנו ואחת שלא כתקנה, פסול, ואין בו כרת:

פרק ד - משנה ג

אלו דברים שאין חיבין עליהם משום פגול. הקמץ **[ג]**, והלבונה, והקטורת, ומנחת כהנים, ומנחת כהן משיח, (ומנחת נסכים), והדם, והנסכים הבאים בפני עצמן, דברי רבי מאיר. וחכמים אומרים, אף הבאים עם הבהמה. לג שמן של מצרע, רבי שמעון אומר **[ד]**, אין חיבין עליו משום פגול. ורבי מאיר אומר, חיבין עליו משום פגול, שדם האשם מתירו. וכל שיש לו מתירים **[ח]** בין לאדם בין למזבח, חיבין עליו משום פגול:

פרק ד - משנה ד

העולה, דמה מתיר את בשרה למזבח ועורה לכהנים. עולת העוף, דמה מתיר את בשרה למזבח. חטאת העוף, דמה מתיר את בשרה לכהנים. פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים, דמן מתיר את אמוריהן **[ט]** לקרב. רבי שמעון אומר, כל שאינו על מזבח החיצון פשלים, אין חיבין עליו

פרק ד - משנה ה

קדשי נכרים, אין חיבין עליהם משום פגול, נותר וטמא. והשוחטן בחוץ, פטור **[יג]**, דברי רבי מאיר. רבי יוסי מחיב **[יד]**. דברים שאין חיבין עליהם משום פגול, חיבים עליהם משום נותר, משום טמא, חוץ מן הדם. רבי שמעון אומר, בדבר שדרבן להאכל. אבל כגון העצים והלבונה והקטרת, אין חיבין עליהם משום טמאה **[טז]**:

פרק ד - משנה ו

לשם ששה דברים הזבח נזבח, לשם זבח **[יז]**, לשם זובח, לשם השם, לשם אשים, לשם ריח, לשם ניחוח. והחטאת והאשם, לשם חטא. אמר רבי יוסי, אף מי שלא היה בלבו לשם אחד מכל אלו, כשר, שהוא תנאי בית דין, שאין המושבה הולכת אלא אחר העובד:

פרק ה

פרק ה - משנה א

איזהו מקומן של זבחים, קדשי קדשים שחיטתן בצפון, פר ושעיר של יום הכפורים **[ה]** שחיטתן בצפון **[ו]**, וקבול דמן בכלי שרת בצפון, ודמן טעון **[ז]** הזזה על בין הבדים ועל הפרכת ועל מזבח הזהב. מתנה אחת מהן

מַעֲכָבֶת. שְׂגִירֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוּד מַעֲרָבֵי שֵׁל מִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן. אִם לֹא
נָתַן, לֹא עֲכָב:

פֶּרֶק ה' - מִשְׁנֵה ב'

פָּרִים הַנִּשְׂרָפִים וְשְׂעִירֵים הַנִּשְׂרָפִים שְׁחִיטָתָן בְּצִפּוֹן, וְקַבּוּל דָּמָן בְּכָלִי שְׂרַת
בְּצִפּוֹן, וְדָמָן טָעוֹן הִזְיָה עַל הַפְּרָכֶת וְעַל מִזְבֵּחַ הַזֶּהָב. מִתְּנָה אַחַת מֵהוֹן
מַעֲכָבֶת. שְׂגִירֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוּד מַעֲרָבֵי שֵׁל מִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן. אִם לֹא
נָתַן, לֹא עֲכָב. אֱלוֹ וְאֱלוֹ נִשְׂרָפִין בְּבַיִת הַדָּשָׁן:

פֶּרֶק ה' - מִשְׁנֵה ג'

חַטָּאוֹת הַצָּבוֹר וְהַיְחִיד. אֱלוֹ הוֹן חַטָּאוֹת הַצָּבוֹר, שְׂעִירֵי רָאשֵׁי חֲדָשִׁים וְשֵׁל
מוֹעֲדוֹת, שְׁחִיטָתָן בְּצִפּוֹן, וְקַבּוּל דָּמָן בְּכָלִי שְׂרַת בְּצִפּוֹן, וְדָמָן טָעוֹן אַרְבַּע
מִתְּנוֹת עַל אַרְבַּע קָרְנוֹת. כִּי־צַד. עָלָה בְּכַבֵּשׁ וּפְנָה [יא] לְסוּבָב, וּבָא לוֹ לְקָרוֹן
דְּרוֹמִית מִזְרָחִית, מִזְרָחִית צְפוֹנִית, צְפוֹנִית מַעֲרָבִית, מַעֲרָבִית דְּרוֹמִית.
שְׂגִירֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ [יג] עַל יְסוּד דְּרוֹמִי. וְנֶאֱכָלִין לְפָנִים מִן הַקְּלָעִים
לְזָכְרֵי כְהֵנָה בְּכָל מֵאֲכָל לְיוֹם וְלַיְלָה עַד חֲצוֹת:

פֶּרֶק ה' - מִשְׁנֵה ד'

הַעוֹלָה, קֶדְשֵׁי קֶדְשִׁים, שְׁחִיטָתָהּ בְּצִפּוֹן, וְקַבּוּל דָּמָהּ בְּכָלִי שְׂרַת בְּצִפּוֹן,
וְדָמָהּ טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהוּ אַרְבַּע, וְטָעוֹנָה הַפֶּשֶׁט וְנִתּוּחַ וְכָלִיל לְאֲשִׁים:

פרק ה - משנה ה

זבחי שלמי צבור ואשמות. אלו הן אשמות, אשם גזלות, אשם מעילות, אשם שפחה חרופה, אשם נזיר, אשם מצרע, אשם תלוי, שחיטתו בצפון, וקבול דמן בכלי שרת בצפון, ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע, ונאכלין לפנים מן הקלעים לזכרי כהנה בכל מאכל ליום ולילה עד חצות:

פרק ה - משנה ו

התודה ואיל נזיר, קדשים קלים, שחיטתו בכל מקום בעזרה **[כב]**, ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע, ונאכלים בכל העיר לכל אדם, בכל מאכל, ליום ולילה עד חצות. המורס מהם פיוצא בהם, אלא שהמורס נאכל לכהנים, לנשיהם **[כד]** ולבניהם ולעבדיהם:

פרק ה - משנה ז

שלמים, קדשים קלים, שחיטתו בכל מקום בעזרה, ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע, ונאכלין בכל העיר לכל אדם, בכל מאכל, לשני ימים ולילה אחד. המורס מהם פיוצא בהן, אלא שהמורס נאכל לכהנים, לנשיהם ולבניהם ולעבדיהם:

פרק ה - משנה ח

הבכור והמעשר והפסח, קדשים קלים, שחיטתו בכל מקום בעזרה, ודמן טעון מתנה אחת, ובלבד שיתן כנגד היסוד. שנה באכילתו, הבכור נאכל לכהנים, והמעשר לכל אדם, ונאכלין בכל העיר, לכל אדם, בכל מאכל, לשני ימים ולילה אחד. הפסח אינו נאכל **[כט]** אלא בלילה, ואינו נאכל אלא עד חצות **[ל]**, ואינו נאכל אלא למנויו, ואינו נאכל אלא צלי:

פרק ו - משנה א

קִדְשֵׁי קִדְשִׁים שֶׁשְׁחָטוּן [א] בְּרֹאשׁ הַמִּזְבֵּחַ, רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר, כָּאֵלוּ נִשְׁחָטוּ בְּצִפּוֹן. רַבִּי יוֹסִי בֵּר יְהוּדָה אוֹמֵר, מִחֲצֵי הַמִּזְבֵּחַ וְלִצְפּוֹן, כְּצִפּוֹן. מִחֲצֵי הַמִּזְבֵּחַ וְלִדְרוֹם, כְּדְרוֹם. הַמִּנְחוֹת הָיוּ נִקְמְצוֹת בְּכֹל מְקוֹם בְּעֶזְרָה, וְנֶאֱכָלוּ לַפְּנִים מִן הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי כְהֻנָּה, בְּכֹל מֵאֲכָל, לְיוֹם וְלַיְלָה עַד חֲצוֹת:

פרק ו - משנה ב

חֲטָאת הָעוֹף הַיְתָה נַעֲשִׂית עַל קֶרֶן דְּרוֹמִית מֵעֶרְבִית. בְּכֹל מְקוֹם הַיְתָה כְּשֶׁרָה, אֶלָּא זֶה הָיָה מְקוֹמָהּ. וְשִׁלְשָׁה דְבָרִים הַיְתָה אוֹתָהּ הַקֶּרֶן מִשְׁמֶשֶׁת מְלֻמָּטוֹן, וְשִׁלְשָׁה מְלֻמָּעָלוֹ. מְלֻמָּטוֹן, חֲטָאת הָעוֹף וְהַהֲגָשׁוֹת וְשִׁירֵי הַדָּם. מְלֻמָּעָלוֹ, נְסוּף הַמִּים וְהַיֵּין וְעוֹלֹת הָעוֹף כְּשֶׁהִיא רַבָּה בַּמִּזְרָח:

פרק ו - משנה ג

כָּל הָעוֹלָיִם לַמִּזְבֵּחַ, עוֹלֵיוֹ דָּרָךְ זָמִין, וּמִקִּיפִין וְיִזְרְדִין דָּרָךְ שְׁמַאל, חוּץ מִן הָעוֹלָה לְשִׁלְשָׁה דְבָרִים אֵלוֹ, שֶׁהֵיוּ עוֹלִים וְחוֹזְרִים [ח] לְעֶקֶב:

פרק ו - משנה ד

חטאת [ט] העוף כיצד היתה נעשית. היתה מולק את ראשה ממוול ערפה ואינו מבדיל, ומזה מדמה על קיר המזבח. שירי הדם, היתה מתמצה על היסוד. אין למזבח אלא דמה, וכלה לפהנים:

פרק ו - משנה ה

עולת העוף כיצד היתה נעשית. עלה בכבש ופנה לסובב, בא לו לקרן דרומית מזרחית, היתה מולק את ראשה ממוול ערפה ומבדיל, וממצה [יט] את דמה על קיר המזבח. נטל את הראש, והקיף בית מליקתו למזבח, וספגו במלח [כא], וזרקו על גבי האשים, בא לו לגוף והסיר את המראה ואת הנוצה ואת בני מעים היוצאים עמה, והשליכן לבית הדשן. שסע ולא הבדיל. ואם הבדיל, פשר. וספגו במלח, וזרקו על גבי האשים:

פרק ו - משנה ו

לא הסיר לא את המראה ולא את הנוצה ולא את בני מעים היוצאין עמה ולא ספגו במלח, כל ששנה בה מאחר שמצה את דמה, פשרה. הבדיל בחטאת ולא הבדיל בעולה, פסל. מצה דם הראש ולא מצה דם הגוף, פסולה. מצה דם הגוף ולא מצה דם הראש, פשרה:

פרק ו - משנה ז

חטאת העוף שמלקה שלא לשמה, מצה דמה שלא לשמה, או לשמה ושלא לשמה, או שלא לשמה ולשמה, פסולה. עולת העוף, פשרה, ובלבד שלא עלתה לבעלים. אחד חטאת העוף ואחד עולת העוף שמלקו ושמצה דמן לאכל דבר שדרכו לאכל, להקטיר דבר שדרכו להקטיר, חוץ למקומו, פסול, ואין בו כרת. חוץ לזמנו, פגול, וחיבין עליו כרת, ובלבד שיקרב

המתיר כמזנותו. כיצד **כג** קרב המתיר כמזנותו. מלק בשתיקה ומצה הדם חוץ לזמנו, או שמלק חוץ לזמנו ומצה הדם בשתיקה, או שמלק ומצה הדם חוץ לזמנו, זה הוא שקרב המתיר כמזנותו. כיצד לא קרב המתיר כמזנותו. מלק חוץ למקומו ומצה הדם חוץ לזמנו, או שמלק חוץ למקומו, חטאת העוף שמלקה שלא לשמה ומצה דמה חוץ לזמנה, או שמלקה חוץ לזמנה ומצה דמה שלא לשמה, או שמלקה ומצה דמה שלא לשמה, זה הוא שלא קרב המתיר כמזנותו. לאכל כזית בחוץ וכזית למחר, כזית למחר וכזית בחוץ, כחצי זית בחוץ וכחצי זית למחר, כחצי זית למחר וכחצי זית בחוץ, פסול, ואין בו כרת. אמר רבי יהודה, זה הכלל, אם מחשבת הזמן קדמה למחשבת המקום, פגול, וחיבין עליו כרת. ואם מחשבת המקום קדמה למחשבת הזמן, פסול, ואין בו כרת. וחכמים אומרים, זה וזה פסול, ואין בו כרת. לאכל כחצי זית ולהקטיר כחצי זית, כשר, שאין אכילה והקטרה מצטרפין:

ז

פרק

א

משנה

-

ז

פרק

חטאת העוף שעשאה למטה, כמעשה חטאת לשם חטאת, כשרה. כמעשה חטאת לשם עולה, כמעשה עולה לשם חטאת, כמעשה עולה לשם עולה, פסולה **ב**. עשאה למעלה כמעשה כלם, פסולה:

ב

משנה

-

ז

פרק

עולת העוף שעשאה למעלה, כמעשה עולה לשם עולה, כשרה, כמעשה עולה לשם חטאת, כשרה, ובלבד שלא עלתה לבעלים. כמעשה חטאת לשם עולה, כמעשה חטאת לשם חטאת, פסולה. עשאה למטה כמעשה

פרק ז - משנה ג

וְכָלוּ אֵינָן מִטְמְאוֹת בְּבֵית הַבְּלִיעָה, וּמוֹעֲלִין {ז} בָּהֶן, חוּץ מִחֻטָּאת הָעוֹף שֶׁעֲשָׂאָה לְמִטָּה {ח}, כְּמַעֲשֵׂה חֻטָּאת לְשֵׁם חֻטָּאת:

פרק ז - משנה ד

עוֹלַת הָעוֹף שֶׁעֲשָׂאָה לְמִטָּה, כְּמַעֲשֵׂה חֻטָּאת לְשֵׁם חֻטָּאת, רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, מוֹעֲלִין בָּהּ. רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר, אֵין מוֹעֲלִין בָּהּ. אָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר, מָה אִם חֻטָּאת, שְׂאִין מוֹעֲלִין בָּהּ לְשָׂמָה, כְּשֶׁשָּׂנָה אֶת שְׂמָהּ, מוֹעֲלִין בָּהּ, עוֹלָה, שְׂמוֹעֲלִין בָּהּ לְשָׂמָה, כְּשֶׁשָּׂנָה אֶת שְׂמָהּ, אֵינוֹ דִּין שְׂיִמְעֵלוּ בָּהּ. אָמַר לוֹ רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, לֹא, אִם אָמַרְתָּ בְּחֻטָּאת שֶׁשָּׂנָה אֶת שְׂמָהּ לְשֵׁם עוֹלָה שָׂכֵן שָׂנָה אֶת שְׂמָהּ לְדָבָר שֶׁיֵּשׁ בּוֹ מְעִילָה, תֹּאמַר בְּעוֹלָה שֶׁשָּׂנָה אֶת שְׂמָהּ לְשֵׁם חֻטָּאת, שָׂכֵן שָׂנָה אֶת שְׂמָהּ לְדָבָר שֶׁאֵין בּוֹ מְעִילָה. אָמַר לוֹ רַבִּי אֱלִיעֶזֶר, וְהָרִי קִדְשֵׁי קִדְשֵׁים שֶׁשְּׁחָטוֹן בְּדָרוֹם וּשְׁחָטוֹן לְשֵׁם קִדְשֵׁים קְלִים יוֹכִיחוּ, שָׂכֵן שָׂנָה אֶת שְׂמֹן לְדָבָר שֶׁאֵין בּוֹ מְעִילָה, וּמוֹעֲלִין בָּהֶן, אִף אֶתָּה אַל תִּתְמָה עַל הָעוֹלָה, שְׂאִף עַל פִּי שֶׁשָּׂנָה אֶת שְׂמָהּ לְדָבָר שֶׁאֵין בּוֹ מְעִילָה, שְׂיִמְעֵלוּ בָּהּ. אָמַר לוֹ רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, לֹא, אִם אָמַרְתָּ בְּקִדְשֵׁי קִדְשֵׁים, שֶׁשְּׁחָטוֹן בְּדָרוֹם וּשְׁחָטוֹן לְשֵׁם קִדְשֵׁים קְלִים, שָׂכֵן שָׂנָה אֶת שְׂמֹן בְּדָבָר שֶׁיֵּשׁ בּוֹ אֲסוּר וְהִתֵּר, תֹּאמַר בְּעוֹלָה שֶׁשָּׂנָה אֶת שְׂמָהּ בְּדָבָר שֶׁכָּלוּ הִתֵּר:

פרק ז - משנה ה

מֶלֶק בְּשִׂמְאֵל, אוֹ בְּלִילָה, שְׁחַט חֲלִין בְּפָנִים {יג}, וְקִדְשֵׁים {יד} בְּחוּץ, אֵינָן מִטְמְאִין בְּבֵית הַבְּלִיעָה. מֶלֶק בְּסָכִין, מֶלֶק חֲלִין בְּפָנִים, וְקִדְשֵׁים בְּחוּץ, תוֹרִין שְׂלֵא הִגִּיעַ זְמָנוֹ, וּבְנִי יוֹנָה שֶׁעָבַר זְמָנוֹ, שְׂיָבֵשׁ גִּפְתָּהּ, וְשִׁנְסַמַּת עֵינָהּ, וְשִׁנְקִטְעָה רִגְלָהּ, מִטְמְא בְּבֵית הַבְּלִיעָה. זֶה הַכֹּלל {כ}, כֹּל שֶׁהִזָּה פְּסוּלָה

בְּקִדּוּשׁ, אֵינָהּ מְטַמְּאָה בְּבֵית הַבְּלִיעָה. לֹא הִיא פְּסוּלָה בְּקִדּוּשׁ, מְטַמְּאָה בְּבֵית הַבְּלִיעָה. וְכָל הַפְּסוּלִים שֶׁמְלָקוּ, מְלִיקְתּוֹ פְּסוּלָה, וְאֵינָן מְטַמְּאוֹת בְּבֵית הַבְּלִיעָה:

פרק ז - משנה ו

מְלַק וְנִמְצָא טְרֵפָה **[כא]**, רַבִּי מֵאִיר אֹמֵר, אֵינָהּ מְטַמְּאָה בְּבֵית הַבְּלִיעָה. רַבִּי יְהוּדָה אֹמֵר, מְטַמְּאָה **[כב]** בְּבֵית הַבְּלִיעָה. אָמַר רַבִּי מֵאִיר, מָה אִם נִבְלַת בְּהֵמָה, שֶׁהִיא מְטַמְּאָה בְּמַגֵּעַ וּבְמִשָּׂא, שֶׁחִיטָתָהּ מְטַהֶרֶת אֶת טְרֵפְתָּהּ מְטַמְּאָתָהּ, נִבְלַת הָעוֹף שֶׁאֵינָהּ מְטַמְּאָה **[כג]** בְּמַגֵּעַ וּבְמִשָּׂא, אֵינֶנּוּ דִּין שֶׁתִּהְיֶה שֶׁחִיטָתָהּ מְטַהֶרֶת אֶת טְרֵפְתָּהּ מְטַמְּאָתָהּ. מָה מְצִינֵנוּ בְּשֶׁחִיטָתָהּ, שֶׁהִיא מְכַשְׂרֶתָהּ בְּאֲכִילָהּ, וּמְטַהֶרֶת אֶת טְרֵפְתָּהּ מְטַמְּאָתָהּ, אִם מְלִיקְתָּהּ, שֶׁהִיא מְכַשְׂרֶתָהּ בְּאֲכִילָהּ, תִּטְהַר אֶת טְרֵפְתָּהּ מְטַמְּאָתָהּ. רַבִּי יוֹסִי אֹמֵר, דְּיָהּ כְּנִבְלַת בְּהֵמָה, שֶׁחִיטָתָהּ מְטַהֶרֶתָהּ, אָבֵל לֹא מְלִיקְתָּהּ:

פרק ח

פרק ח - משנה א

כָּל הַזְּבָחִים **[א]** שֶׁנִּתְעַרְבוּ בְּחֻטְאוֹת הַמִּתּוֹת, אוֹ בְּשׁוֹר הַנִּסְקָל, אֶפְלוּ אֶחָד בְּרִבּוּא, יְמוּתוֹ כָּלָם. נִתְעַרְבוּ בְּשׁוֹר שֶׁנֶּעְבְּדָהּ בּוֹ עֲבָרָה, אוֹ שֶׁהִמִּית אֶת הָאָדָם עַל פִּי עַד אֶחָד, אוֹ עַל פִּי הַבְּעָלִים, בְּרוֹבֵעַ, וּבְנִרְבָּע, וּבְמִקְצָה, וּבְנִעְבֹד, וּבְאֲתָנָן, וּבְמַחִיר, וּבְכִלְאִים, וּבְטֵרֶפָה, וּבִיוֹצֵא דָפֶן, יָרְעוּ עַד שִׁסְתָּאֲבוּ, וַיִּמְכְּרוּ וַיָּבִיאוּ בְדָמֵי הַיָּפָה שֶׁבָּהֶן מֵאוֹתוֹ הַמִּין. נִתְעַרַב בְּחֻלְיֵן תְּמִימִים, יִמְכְּרוּ הַחֻלְיֵן לְצָרִיכֵי אוֹתוֹ הַמִּין:

פרק ח - משנה ב

קִדְּשִׁים בְּקִדְּשִׁים מִן בְּמִינוֹ, זֶה יִקְרַב לְשֵׁם מִי שֶׁהוּא וְזֶה יִקְרַב לְשֵׁם מִי שֶׁהוּא. קִדְּשִׁים בְּקִדְּשִׁים, מִן בְּשֵׂאֵינוֹ מִינוֹ, יִרְעוּ עַד שְׂיִסְתַּאֲבוּ, וְיִמְכְּרוּ, וְיָבִיא בְּדָמֵי הַיָּפֶה שֶׁבֶהוּ מִמִּין זֶה, וּבְדָמֵי הַיָּפֶה שֶׁבֶהוּ מִמִּין זֶה, וְיִפְסִיד הַמּוֹתֵר מִבֵּיתוֹ. נִתְעַרְבוּ בְּבָכוֹר וּבְמַעֲשֵׂר, יִרְעוּ עַד שְׂיִסְתַּאֲבוּ, וְיִאָּכְלוּ [י] בְּבָכוֹר וּבְמַעֲשֵׂר. הַכֹּל יְכוּלִין לְהִתְעַרֵּב, חוּץ מִן הַחֲטָאת וּמִן הָאֲשָׁם:

פרק ח - משנה ג

אֲשָׁם שֶׁנִּתְעַרַּב בְּשִׁלְמִים, יִרְעוּ עַד שְׂיִסְתַּאֲבוּ. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, שְׁנֵיהֶם יִשְׁחֲטוּ בְּצִפּוֹן, וְיִאָּכְלוּ כְּחִמּוֹר שֶׁבֶהוּ. אָמְרוּ לוֹ, אֵין מְבִיאִין קִדְּשִׁים לְבֵית הַפְּסוֹל. נִתְעַרְבוּ חֲתִיכוֹת בְּחֲתִיכוֹת, קִדְּשֵׁי קִדְּשִׁים בְּקִדְּשִׁים קְלִים, הַנֶּאֱכָלוּ לַיּוֹם אֶחָד בְּנֶאֱכָלִים לְשָׁנֵי יָמִים, יִאָּכְלוּ כְּחִמּוֹר שֶׁבֶהוּ:

פרק ח - משנה ד

אֲבָרֵי חֲטָאת שֶׁנִּתְעַרְבוּ בְּאֲבָרֵי עוֹלָה, רַבִּי אֶלְיעֶזֶר אוֹמֵר, יִתֵּן לְמַעַלָּן, וְרוֹאֶה אֲנִי אֶת בֶּשֶׂר הַחֲטָאת מְלַמְעָלָן כְּאֵלוֹ הוּא עֲצִים. וְחֻכְמִים אוֹמְרִים, תִּתְעַבֵּר צוּרְתָן וְיֵצֵא לְבֵית הַשְּׂרָפָה:

פרק ח - משנה ה

אֲבָרִין בְּאֲבָרֵי בְּעָלֵי מוֹמִין, רַבִּי אֶלְיעֶזֶר אוֹמֵר, אִם קָרַב רֹאשׁ אֶחָד מֵהוֹן, יִקְרְבוּ כָּל הָרֵאשִׁין. פָּרְעוּ שֶׁל אֶחָד מֵהוֹן, יִקְרְבוּ כָּל הַפְּרָעִים. וְחֻכְמִים אוֹמְרִים, אֶפְלוּ קָרְבוּ כָּלֶם חוּץ מֵאֶחָד מֵהוֹן, יֵצֵא לְבֵית הַשְּׂרָפָה:

פרק ח - משנה ו

דָּם שֶׁנִּתְעַרַב בְּמִים {יג}, אִם יֵשׁ בּוֹ מְרֹאֵה דָּם {יד}, כָּשֶׁר. נִתְעַרַב בְּיֵינוֹ, רוֹאִין אוֹתוֹ כְּאֵלוֹ הוּא מִים. נִתְעַרַב בְּדָם בְּהֶמָּה אוֹ בְּדָם חֲיָה, רוֹאִין אוֹתוֹ כְּאֵלוֹ הוּא מִים. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, אֵין דָּם {טו} מְבַטֵּל דָּם:

פרק ח - משנה ז

נִתְעַרַב בְּדָם פְּסוּלִין, יִשְׁפָּד לְאִמָּה. בְּדָם תְּמַצִּית, יִשְׁפָּד לְאִמָּה. רַבִּי אֶלְיעֶזֶר מְכַשֵּׁיר. אִם לֹא נִמְלָד וְנָתַן, כָּשֶׁר:

פרק ח - משנה ח

דָּם תְּמִימִים בְּדָם בְּעֵלֵי מוּמִים, יִשְׁפָּד לְאִמָּה. כּוֹס בְּכוֹסוֹת, רַבִּי אֶלְיעֶזֶר אוֹמֵר, קָרַב כּוֹס אֶחָד, יִקְרְבוּ כָּל הַכוֹסוֹת. וְחֲכָמִים אוֹמְרִים, אֶפְלוּ קָרְבוּ כָּלֵם חוּץ מֵאֶחָד מֵהֶן, יִשְׁפָּד לְאִמָּה:

פרק ח - משנה ט

הַנִּתְנִין לְמִטָּה שֶׁנִּתְעַרְבוּ בְּנִתְנִין לְמַעְלָה, רַבִּי אֶלְיעֶזֶר אוֹמֵר, יִתֵּן לְמַעְלָה, וְרוֹאֵה אֲנִי אֶת הַתְּחִתּוֹנִים לְמַעְלָה כְּאֵלוֹ הֵן מִים, וַיִּחְזֹר וַיִּתֵּן לְמִטָּה. וְחֲכָמִים אוֹמְרִים, יִשְׁפְּכוּ לְאִמָּה. וְאִם לֹא נִמְלָד וְנָתַן, כָּשֶׁר:

הנִתְּנִין מִתְּנָה אַחַת שֶׁנִּתְּעַרְבוּ בְּנִתְּנִין בְּמִתְּנָה אַחַת, יִנְתְּנוּ מִתְּנָה אַחַת. מִתֵּן אַרְבַּע בְּמִתֵּן אַרְבַּע, יִנְתְּנוּ בְּמִתֵּן אַרְבַּע. מִתֵּן אַרְבַּע בְּמִתְּנָה אַחַת, רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, יִנְתְּנוּ בְּמִתֵּן אַרְבַּע. רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר, יִנְתְּנוּ בְּמִתְּנָה אַחַת. אָמַר לוֹ רַבִּי אֱלִיעֶזֶר, וְהָרִי הוּא עוֹבֵר עַל בֵּל תִּגְרַע **[כה]**. אָמַר לוֹ רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, וְהָרִי הוּא עוֹבֵר עַל בֵּל תּוֹסִיף. אָמַר לוֹ רַבִּי אֱלִיעֶזֶר, לֹא נֶאֱמַר בֵּל תּוֹסִיף אֶלָּא כְּשֶׁהוּא בְּעֶצְמוֹ. אָמַר לוֹ רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, לֹא נֶאֱמַר בֵּל תִּגְרַע אֶלָּא כְּשֶׁהוּא בְּעֶצְמוֹ **[כו]**. וְעוֹד אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, כְּשֶׁנִּתְּתָה, עֲבַרְתָּ עַל בֵּל תּוֹסִיף וְעִשִׂיתָ מַעֲשֵׂה בִידָד. וְכִשְׁלֹא נִתְּתָה, עֲבַרְתָּ עַל בֵּל תִּגְרַע וְלֹא עִשִׂיתָ מַעֲשֵׂה בִידָד:

הנִתְּנִין בְּפָנִים שֶׁנִּתְּעַרְבוּ עִם הַנִּתְּנִין בְּחוּץ, יִשְׁפְּכוּ לְאַמָּה. נָתַן בְּחוּץ וְחִזַּר וְנָתַן בְּפָנִים, כְּשֶׁר **[כז]**. בְּפָנִים וְחִזַּר וְנָתַן בְּחוּץ, רַבִּי עֲקִיבָא פּוֹסֵל, וְחֲכָמִים מְכַשְׁרִים. שֶׁהָיָה רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר, כָּל הַדָּמִים שֶׁנִּכְנְסוּ לְכַפֵּר בְּהִיכָל, פְּסוּלִין. וְחֲכָמִים אוֹמְרִים, חֲטָאת בְּלֶבֶד. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, אִף הָאֲשָׁם, שֶׁנֶּאֱמַר (ויקרא ז) כַּחֲטָאת כָּאֲשָׁם:

חֲטָאת שֶׁקָּבַל דָּמָה בְּשָׁנֵי כּוֹסוֹת, יֵצֵא אֶחָד מֵהֶן לְחוּץ, הַפְּנִימִי כְּשֶׁר. נִכְנַס אֶחָד מֵהֶן לְפָנִים, רַבִּי יוֹסִי הַגִּלְלִי מְכַשֵּׁיר בְּחִיצוֹן, וְחֲכָמִים פּוֹסְלִין. אָמַר רַבִּי יוֹסִי הַגִּלְלִי, מָה אִם בְּמִקּוֹם שֶׁהִמְחִשְׁבָה פּוֹסְלָתָהּ, בְּחוּץ, לֹא עָשָׂה אֶת הַמְּשׁוֹאֵר כִּיּוֹצֵא, מִקּוֹם שֶׁאִין הִמְחִשְׁבָה פּוֹסְלָתָהּ, בְּפָנִים, אִינוּ דִּין שֶׁלֹּא נַעֲשֶׂה אֶת הַמְּשׁוֹאֵר כְּנִכְנַס. נִכְנַס לְכַפֵּר, אִף עַל פִּי שֶׁלֹּא כִּפֵּר, פְּסוּל **[כח]**, דְּבָרֵי רַבִּי אֱלִיעֶזֶר. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, עַד שֶׁיִּכְפֹּר. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, אִם הִכְנִיס שׁוּגֵג **[כט]**, כְּשֶׁר. כָּל הַדָּמִים הַפְּסוּלִין שֶׁנִּתְּנּוּ עַל גְּבֵי הַמִּזְבֵּחַ, לֹא הִרְצָה הַצִּיץ אֶלָּא עַל הַטְּמֵא, שֶׁהַצִּיץ מִרְצָה עַל הַטְּמֵא, וְאִינוּ מִרְצָה עַל הַיּוֹצֵא:

פרק ט - משנה א

הַמְזַבֵּחַ מְקַדֵּשׁ אֶת הַרְאוּי לֹו. רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אֹמֵר, כָּל הַרְאוּי לְאֲשִׁים, אִם עָלָה לֹא יֵרֵד, שְׁנֵאֲמַר (ויקרא ו), הוּא הֶעֱלָה עַל מוֹקֵדָה עַל הַמְזַבֵּחַ. מָה עוֹלָה שֶׁהִיא רְאוּיָה לְאֲשִׁים, אִם עָלְתָה לֹא תֵרֵד, אֶף כָּל דָּבָר שֶׁהוּא רְאוּי לְאֲשִׁים, אִם עָלָה לֹא יֵרֵד. רַבִּן גַּמְלִיאֵל אֹמֵר, כָּל הַרְאוּי לְמְזַבֵּחַ [א], אִם עָלָה לֹא יֵרֵד, שְׁנֵאֲמַר, הוּא הֶעֱלָה עַל מוֹקֵדָה עַל הַמְזַבֵּחַ [ב]. מָה עוֹלָה שֶׁהִיא רְאוּיָה לְמְזַבֵּחַ אִם עָלְתָה לֹא תֵרֵד, אֶף כָּל דָּבָר שֶׁהוּא רְאוּי לְמְזַבֵּחַ אִם עָלָה לֹא יֵרֵד. אִין בֵּין דְּבָרֵי רַבִּן גַּמְלִיאֵל לְדְבָרֵי רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אֶלָּא הַדָּם וְהַנְּסֻכִּים, שֶׁרַבִּן גַּמְלִיאֵל אֹמֵר לֹא יֵרֵדוּ, וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אֹמֵר יֵרֵדוּ. רַבִּי שְׁמַעוֹן אֹמֵר, הַזֶּבֶחַ כְּשֶׁר וְהַנְּסֻכִּים פְּסוּלִים, הַנְּסֻכִּים כְּשֶׁרִין [ג] וְהַזֶּבֶחַ פְּסוּל, אֶפְלוּ זֶה וְזֶה פְּסוּלִין, הַזֶּבֶחַ לֹא יֵרֵד, וְהַנְּסֻכִּים יֵרֵדוּ:

פרק ט - משנה ב

וְאֵלוּ אִם עָלוּ, לֹא יֵרֵדוּ. הַלֵּן, וְהַטָּמֵא, וְהַיּוֹצֵא, וְהַנְּשֻׁחַט חוּץ [ד] לְזִמְנוֹ, וְחוּץ לְמִקְוֵמוֹ, וְשֶׁקֶבְלוּ פְּסוּלִים, וְזָרְקוּ אֶת דָּמוֹ [ה]. רַבִּי יְהוּדָה אֹמֵר, שְׁנֵשְׁחָטָה בְּלִילָה, וְשֵׁשֶׁפֶד דָּמָה, וְשֵׁיזָא דָּמָה חוּץ לְקִלְעִים, אִם עָלְתָה, תֵרֵד. רַבִּי שְׁמַעוֹן אֹמֵר, לֹא תֵרֵד, שֶׁהִיָּה רַבִּי שְׁמַעוֹן אֹמֵר, כָּל שֶׁפְּסוּלוֹ בְּקִדְשׁ [ז], הַקִּדְשׁ מְקַבְּלוֹ. לֹא הִיָּה פְּסוּלוֹ בְּקִדְשׁ, אִין [ח] הַקִּדְשׁ מְקַבְּלוֹ:

פרק ט - משנה ג

אֵלוּ לֹא הִיָּה פְּסוּלוֹ בְּקִדְשׁ, הָרוֹבֵעַ, וְהַנְּרַבֵּעַ, וְהַמְקַצָּה, וְהַנְּעַבֵּד, וְהַאֲתִנּוּ,

וְהַמְחִיר, וְהַכְּלָאִים, וְהַטְרָפָה, וְהַיּוֹצֵא דָפוֹן, וּבְעֵלֵי מוּמִין [ט]. רַבִּי עֲקִיבָא
מְכַשֵּׁיר בְּבַעֲלֵי מוּמִין. רַבִּי חֲנִינְא סָגַן הַכְּהֻנִּים אוֹמֵר, דּוֹחָה הָיָה אֲבָא אֶת
בְּעֵלֵי מוּמִין מַעַל גַּבִּי הַמְזַבֵּחַ:

פרק ט - משנה ד

כָּשֶׁם שֶׁאִם עָלוּ לֹא יֵרְדוּ, כִּדָּא אִם יֵרְדוּ לֹא יַעֲלוּ. וְכֵלָּן שֶׁעָלוּ חַיִּים לְרֹאשׁ
הַמְזַבֵּחַ, יֵרְדוּ. עוֹלָה שֶׁעֲלֵתָהּ חַיָּה לְרֹאשׁ הַמְזַבֵּחַ, תֵּרַד. שְׁחָטָה בְּרֹאשׁ
הַמְזַבֵּחַ, יִפְשִׁיט וַיִּנְתַּח בְּמִקּוֹמָהּ:

פרק ט - משנה ה

וְאֵלוּ אִם עָלוּ יֵרְדוּ, בָּשָׂר קִדְּשֵׁי קִדְּשִׁים, וּבָשָׂר קִדְּשִׁים קָלִים, וּמוֹתֵר הָעֶמֶר,
וּשְׁתֵּי הַלֶּחֶם, וְלֶחֶם הַפָּנִים, וּשְׁיָרֵי מִנְחוֹת, וְהַקְטֹרֶת. הַצֶּמֶר שֶׁבְּרֹאשֵׁי
כְּבָשִׁים, וְהַשֶּׁעַר שֶׁבִּזְקוֹן תְּיָשִׁים, וְהַעֲצָמוֹת, וְהַגִּידִים, וְהַקֶּרְנִים, וְהַטְּלָפִים,
בְּזֶמַן שֶׁהוּא מְחַבְּרִין, יַעֲלוּ, שֶׁנֶּאֱמַר (ויקרא א), וְהַקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת הַכֹּל
הַמְזַבֵּחַ. פָּרְשׁוּ, לֹא יַעֲלוּ, שֶׁנֶּאֱמַר (דברים יב), וְעָשִׂיתָ עֲלֵתֶיךָ הַבָּשָׂר וְהַדָּם:

פרק ט - משנה ו

וְכֹלָם שֶׁפָּקְעוּ [יב] מַעַל גַּבִּי הַמְזַבֵּחַ, לֹא יִחְזֹר. וְכֵן גִּחְלַת שֶׁפָּקְעָה מַעַל גַּבִּי
הַמְזַבֵּחַ. אֲבָרִים שֶׁפָּקְעוּ מַעַל גַּבִּי הַמְזַבֵּחַ, קִדְּם לַחֲצוֹת, יִחְזֹר, וּמוֹעֲלִין
בָּהֶן. לְאַחַר חֲצוֹת, לֹא יִחְזֹר, וְאִין מוֹעֲלִין בָּהֶן:

פרק ט - משנה ז

כָּשֶׁם שֶׁהַמְזֻבָּח מְקַדֵּשׁ אֶת הָרְאוּי לֹו כָּךְ הַכֶּבֶשׂ מְקַדֵּשׁ. כָּשֶׁם שֶׁהַמְזֻבָּח
וְהַכֶּבֶשׂ מְקַדְּשִׁין אֶת הָרְאוּי לְהוֹן, כָּךְ הַכֵּלִים [ז] מְקַדְּשִׁים. כָּלִי הַלַּח
מְקַדְּשִׁין אֶת הַלַּח, וּמִדּוֹת הַיָּבֵשׁ מְקַדְּשׁוֹת אֶת הַיָּבֵשׁ. אִין כָּלִי הַלַּח
מְקַדְּשִׁים אֶת הַיָּבֵשׁ, וְלֹא מִדּוֹת הַיָּבֵשׁ מְקַדְּשׁוֹת אֶת הַלַּח. כָּלִי הַקֹּדֶשׁ
שֶׁנִּקְבּוּ, אִם עוֹשִׂים הֵם מַעֲיִן מְלֹאכֶתָן שֶׁהִיוּ עוֹשִׂין וְהֵם שְׁלֵמִים, מְקַדְּשִׁין.
וְאִם לֹאוּ, אִין מְקַדְּשִׁים. וְכֵלָן אִין מְקַדְּשִׁים אֲלֵא בְּקֹדֶשׁ [יח]:

פרק י

פרק יא - משנה א

כֹּל הַתְּדִיר מִחֲבֵרוֹ, קוֹדֵם אֶת חֲבֵרוֹ. הַתְּמִידִים קוֹדְמִים לְמוֹסְפִין, מוֹסְפִי
שֶׁבֶת קוֹדְמִין לְמוֹסְפִי רֹאשׁ חֹדֶשׁ, מוֹסְפִי רֹאשׁ חֹדֶשׁ קוֹדְמִין לְמוֹסְפִי רֹאשׁ
הַשָּׁנָה, שֶׁנֶּאֱמַר (בַּמִּדְבָר כח), מִלְּבַד עֲלֵת הַבֶּקֶר אֲשֶׁר לְעֲלֵת הַתְּמִיד תַּעֲשׂוּ אֶת
אֱלֹהִים:

פרק יב - משנה ב

וְכֹל הַמְּקַדֵּשׁ מִחֲבֵרוֹ [א], קוֹדֵם אֶת חֲבֵרוֹ. דָּם חֲטָאת קוֹדֵם לְדָם עוֹלָה,
מִפְּנֵי שֶׁהוּא מְרַצָּה. אֲבָרִי עוֹלָה קוֹדְמִין לְאֲמוּרֵי חֲטָאת, מִפְּנֵי שֶׁהֵן כָּלִיל
לְאֲשִׁים. חֲטָאת קוֹדְמַת לְאֲשִׁים, מִפְּנֵי שֶׁדָּמָה נִתֵּן עַל אַרְבַּע קָרְנוֹת [ב] וְעַל
הַיָּסוֹד. אֲשֶׁם קוֹדֵם לְתוֹדָה וּלְאֵיל נְזִיר, מִפְּנֵי שֶׁהוּא קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים [ג].
הַתְּוֹדָה וְאֵיל נְזִיר קוֹדְמִין לְשִׁלְמִים, מִפְּנֵי שֶׁהֵן נֶאֱכָלִין לְיוֹם אֶחָד, וְטְעוּנִים
לְחֵם. שְׁלֵמִים קוֹדְמִין לְבִכּוֹר, מִפְּנֵי שֶׁהֵם טְעוּנִין מִתֵּן אַרְבַּע, וְסִמִּיכָה
וְנִסְכִּים וְתַנּוּפֹת חֲזָה וְשׁוֹק:

פרק י - משנה ג

הַבְּכוֹר קוֹדֵם לַמַּעֲשֵׂר מִפְּנֵי שֶׁקֹּדְשָׁתוֹ מְרַחֵם, וְנֹאכֵל לַכֹּהֲנִים. הַמַּעֲשֵׂר קוֹדֵם לַעוֹפוֹת, מִפְּנֵי שֶׁהוּא זָבַח וַיֵּשׁ בּוֹ קִדְשֵׁי קִדְשִׁים, דָּמוֹ וְאַמוּרָיו {ח}:

פרק י - משנה ד

הַעוֹפוֹת קוֹדְמִין לַמְּנַחוֹת, מִפְּנֵי שֶׁהֵן מֵיְנֵי דָמִים. מְנַחַת חוּטָא קוֹדְמַת לַמְּנַחַת נְדָבָה, מִפְּנֵי שֶׁהִיא בָּאָה עַל חֻטָּא {ט}. חֻטָּאת הָעוֹף קוֹדְמַת לַעוֹלַת הָעוֹף. וְכֵן בְּהַקְדָּשָׁה:

פרק י - משנה ה

כָּל הַחֻטָּאוֹת שֶׁבַתּוֹרָה, קוֹדְמוֹת לְאַשְׁמוֹת, חוּץ מֵאַשֶׁם מִצְרַע, מִפְּנֵי שֶׁהוּא בָּא עַל יְדֵי הַכֶּשֶׁר. כָּל הָאַשְׁמוֹת שֶׁבַתּוֹרָה בָּאִין בְּנֵי שְׁתֵּים וּבָאִין בְּכֶסֶף שְׁקָלִים, חוּץ מֵאַשֶׁם נְזִיר וְאַשֶׁם מִצְרַע, שֶׁהֵן בָּאִין בְּנֵי שְׁנַתּוֹ וְאִינּוֹן בָּאִין בְּכֶסֶף שְׁקָלִים:

פרק י - משנה ו

כֶּשֶׁם שֶׁהֵן קוֹדְמִים בְּהַקְרָבָתוֹ, כֵּן הֵן קוֹדְמִים בְּאַכִּילָתוֹ. שְׁלָמִים שֶׁל אִמָּשׁ וְשְׁלָמִים שֶׁל הַיּוֹם, שֶׁל אִמָּשׁ קוֹדְמִין. שְׁלָמִים שֶׁל אִמָּשׁ וְחֻטָּאת וְאַשֶׁם שֶׁל הַיּוֹם, שְׁלָמִים שֶׁל אִמָּשׁ {טו} קוֹדְמִין, דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר. וְחֻכְמִים אוֹמְרִים, הַחֻטָּאת קוֹדְמַת {טז}, מִפְּנֵי שֶׁהִיא קִדְשֵׁי קִדְשִׁים:

פרק י - משנה ז

ובבבלם, הכהנים רשאין לשנות [ז] באכילתו, לאכלן צלויים, שלוקים, ומבשלים, ולתת לתוכן תבלי חליו ותבלי תרומה, דברי רבי שמעון. רבי מאיר אומר, לא יתן לתוכן תבלי תרומה, שלא יביא את התרומה לידי פסול:

פרק י - משנה ח

אמר רבי שמעון, אם ראית שמן שהוא מתחלק בעזרה, אין אתה צריך לשאול מה הוא, אלא מותר רקיקי מנחות ישראל, ולג [ח] שמן של מצרע. אם ראית שמן שהוא נתון על גבי האשים, אין אתה צריך לשאול מה הוא, אלא מותר רקיקי מנחות כהנים, ומנחת כהן המשית. שאין מתנדבים שמן. רבי טרפון אומר, מתנדבים שמן:

פרק יא

פרק יא - משנה א

דם חטאת שנתז על הבגד, הרי זה טעון כבוס [א]. אף על פי שאין הכתוב מדבר אלא בנאכלות, שניאמר (ויקרא ו), במקום קדש תאכל, אחד הנאכלת ואחד הפנימית טעונות כבוס, שניאמר (שם), תורת החטאת, תורה אחת לכל החטאות:

פרק יא - משנה ב

חטאת פסולה אין דמה טעון כבוס, בין שהיה לה שעת הכשר, בין שלא היה לה שעת הכשר **ג**. איזו היא שהיה לה שעת הכשר. שלנה, שנטמאה, ושיצאה. ואיזו היא שלא היה לה שעת הכשר. שנשחטה חוץ לזמנה וחוץ למקומה, ושקבלו פסולין וזרקו את דמה:

פרק יא - משנה ג

נתז מן הצואר על הבגד, אינו טעון כבוס. מן הקרן ומן היסוד, אינו טעון כבוס. נשפך על הרצפה ואספו, אינו טעון כבוס. אין טעון כבוס אלא הדם שנתקבל בכלי וראוי להזיח. נתז על העור עד שלא הפשט, אינו טעון כבוס. משהפשט, טעון כבוס, דברי רבי יהודה. רבי אליעזר אומר, אף משהפשט אינו טעון כבוס. אינו טעון כבוס אלא מקום הדם **ה**, ודבר שהוא ראוי לקבל טמאה, וראוי לכבוס:

פרק יא - משנה ד

אחד הבגד ואחד השק ואחד העור, טעונין כבוס במקום קדוש. ושבירת כלי חרס, במקום קדוש. ומריקה ושטיפה בכלי נחשת, במקום קדוש **ו**. זה חמר בחטאת מקדשי קדשים **ח**:

פרק יא - משנה ה

בגד שיצא חוץ לקלעים, נכנס ומכבסו במקום קדוש. נטמא חוץ לקלעים, קורעו, ונכנס ומכבסו במקום קדוש. כלי חרס שיצא חוץ לקלעים, נכנס

וְשׁוּבְרוּ בְּמָקוֹם קְדוֹשׁ. נִטְמָא חוּץ לְקַלְעִים, נֹקְבוּ, וְנִכְנְסוּ וְשׁוּבְרוּ בְּמָקוֹם קְדוֹשׁ:

פרק יא - משנה ו

כְּלֵי נְחֹשֶׁת {יא} שֶׁיֵּצֵא חוּץ לְקַלְעִים, נִכְנְסוּ וּמִוֶּרְקוֹ וְשׁוּטְפוּ בְּמָקוֹם קְדוֹשׁ. נִטְמָא חוּץ לְקַלְעִים, פּוֹחֲתוּ, וְנִכְנְסוּ וּמִוֶּרְקוֹ וְשׁוּטְפוּ בְּמָקוֹם קְדוֹשׁ:

פרק יא - משנה ז

אֶחָד שֶׁבִשָּׁל בּוֹ וְאֶחָד שֶׁעָרָה לְתוֹכוֹ רוֹתַחַ, אֶחָד קְדָשִׁי וְאֶחָד קְדָשִׁים וְאֶחָד קְדָשִׁים קְלִים, טְעוּנִין מְרִיקָה וְשִׁטִּיפָה {יג}. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, קְדָשִׁים קְלִים אֵינָן טְעוּנִין מְרִיקָה וְשִׁטִּיפָה. רַבִּי טַרְפוֹן אוֹמֵר, אִם בִּשָּׁל בּוֹ מִתְחַלֵּת הַרְגֵל, יִבְשָׁל בּוֹ אֶת כָּל הַרְגֵל. וְחֻכְמִים אוֹמְרִים, עַד זְמַן אֲכִילָה. מְרִיקָה וְשִׁטִּיפָה, מְרִיקָה כְּמִרְיקַת הַכּוֹס {כ}, וְשִׁטִּיפָה כְּשִׁטִּיפַת הַכּוֹס. מְרִיקָה בְּחַמִּין וְשִׁטִּיפָה בְּצוּנָן. וְהַשְּׁפוּד וְהָאֶסְכָּלָה מְגַעִילָן {כא} בְּחַמִּין:

פרק יא - משנה ח

בִּשָּׁל בּוֹ קְדָשִׁים וְחֻלִּין, אוֹ קְדָשִׁי קְדָשִׁים וְקְדָשִׁים קְלִים, אִם יֵשׁ בָּהֶן בְּנוֹתָן טַעַם, הָרִי הַקְּלִים נֶאֱכָלִין כְּחַמּוּרִין, וְאֵינָן טְעוּנִין מְרִיקָה וְשִׁטִּיפָה, וְאֵינָם פּוֹסְלִין {כב} בְּמַגֵּעַ. רִקִּיק שֶׁנִּגַּע בְּרִקִּיק, וְחֻתִּיכָה בְּחֻתִּיכָה, לֹא כָּל הַרְקִיק וְלֹא כָּל הַחֻתִּיכוֹת אֲסוּרִין. אֵינּוּ אֲסוּר אֲלֵא מְקוֹם שֶׁבָּלַע:

פרק יב - משנה א

טבול יום ומחסר כפורים, אינן חולקים בקדשים לאכל לערב [ג]. אונו, נוגע ואינו מקריב, ואינו חולק [ה] לאכל לערב. בעלי מומין, בין בעלי מומין קבועין, בין בעלי מומין עוברין [ו], חולקין ואוכלין, אבל לא מקריבין [ז]. וכל שאינו ראוי לעבודה, אינו חולק בפשר. וכל שאין לו בפשר [ח], אין לו בעורות. אפלו טמא בשעת זריקת דמים וטהור בשעת הקטר חלב, אינו חולק בפשר, שנאמר (ויקרא ז), המקריב את דם השלמים ואת החלב מבני אהרן לו תהיה שוק הימין למנה:

פרק יב - משנה ב

כל שלא זכה המזבח בפשרה, לא זכו הכהנים בעורה, שנאמר (שם), עלת איש, עולה שעלתה לאיש. עולה שנשחטה שלא לשמה, אף על פי שלא עלתה לבעלים, עורה לפהנים [יא]. אחד עולת האיש ואחד עולת האשה, עורותיהן

פרק יב - משנה ג

עורות קדשים קלים לבעלים, ועורות קדשי קדשים לפהנים. קל וחומר, מה אם עולה, שלא זכו בפשרה, זכו בעורה, קדשי קדשים, שזכו בפשרה, אינו דין שזכו בעורה. אין מזבח יוכית, שאין לו עור מכל מקום:

פרק יב - משנה ד

כָּל הַקֹּדְשִׁים שְׂאֲרַע בָּהֶם פְּסוּל קָדָם לְהַפְשֵׁטוֹ, אֵין עוֹרוֹתֵיהֶם לַפְּהָנִים.
לְאַחַר הַפְּשֵׁטוֹ, עוֹרוֹתֵיהֶם לַפְּהָנִים. אָמַר רַבִּי חֲנִינָא סָגַן הַפְּהָנִים, מִיָּמֵי לֹא
רָאִיתִי עוֹר יוֹצֵא לְבַיִת הַשְּׂרָפָה. אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא, מִדְּבָרָיו לְמַדְּנֹה,
שֶׁהַמְּפָשִׁיט אֶת הַבְּכוֹר וְנִמְצָא טְרֵפָה, שְׂיֵאוֹתָיו הַפְּהָנִים בְּעוֹרוֹ [טו]. וְחֻכְמֵים
אוֹמְרִים, אֵין לֹא רָאִינוּ רָאִיָּה, אֶלָּא יוֹצֵא לְבַיִת הַשְּׂרָפָה:

פרק יב - משנה ה

פָּרִים הַנְּשָׂרְפִים וְשְׂעִירִים הַנְּשָׂרְפִים, בְּזִמְנֵן שֶׁהֵם נִשְׂרָפוּ כְּמִצּוֹתָו, נִשְׂרָפוּ
בְּבַיִת הַדְּשׁוֹן וּמִטְמְאִין בְּגָדִים. וְאִם אֵינָן נִשְׂרָפוּ כְּמִצּוֹתָו, נִשְׂרָפוּ בְּבַיִת
הַבִּירָה וְאֵינָם מְטַמְּאִין בְּגָדִים:

פרק יב - משנה ו

הָיָו סוּבְלִין אוֹתָם בְּמוֹטוֹת. יֵצְאוּ הָרֵאשׁוֹנִים חוּץ לְחוֹמַת הָעֶזְרָה
וְהָאַחֲרוֹנִים לֹא יֵצְאוּ, הָרֵאשׁוֹנִים מְטַמְּאִין בְּגָדִים, וְהָאַחֲרוֹנִים אֵינָן
מְטַמְּאִין בְּגָדִים, עַד שְׂיֵצְאוּ. יֵצְאוּ אֱלוֹ וְאֱלוֹ, אֱלוֹ וְאֱלוֹ מְטַמְּאִין בְּגָדִים.
רַבִּי שְׂמַעוֹן אוֹמֵר, אֱלוֹ וְאֱלוֹ אֵינָן מְטַמְּאִין בְּגָדִים, עַד שְׂיֵצְאֵת הָאוֹר בְּרֵבֶן.
נִתְּדָ הַבָּשָׂר, אֵין הַשּׁוֹרֶף מְטַמְּאֵ בְּגָדִים:

פרק יג

פרק יג - משנה א

השוחט והמעלה בחוץ, חייב על השחיטה וחייב על העליה. רבי יוסי הגלילי אומר, שחט בפנים והעלה בחוץ, חייב. שחט בחוץ והעלה בחוץ, פטור [א], שלא העלה בחוץ אלא דבר פסול. אמרו לו, אף השוחט בפנים ומעלה בחוץ, פיון שהוציא, פסלו:

פרק יג - משנה ב

טמא שאכל, בין קדש טמא ובין קדש טהור, חייב. רבי יוסי הגלילי אומר, טמא שאכל טהור, חייב. וטמא שאכל טמא, פטור, שלא אכל אלא דבר טמא. אמרו לו, אף טמא שאכל טהור, פיון שנגע בו, טמאהו [ג]. וטהור שאכל טמא, פטור, שאינו חייב אלא על טמאת הגוף:

פרק יג - משנה ג

חומר בשחיטה מבעליה, ובעליה מבשחיטה. חומר בשחיטה, שהשוחט להדיוט, חייב, והמעלה להדיוט, פטור. חומר בעליה, שנים שאחזו בספין ושחטו, פטורים. אחזו באבר והעלוהו, חייבין. העלה, וחזר והעלה, וחזר והעלה, חייב על כל עליה [ז] ועליה, דברי רבי שמעון. רבי יוסי אומר, אינו חייב אלא אחת, ואינו חייב עד שיעלה לראש המזבח [ח]. רבי שמעון אומר, אפלו העלה על הסלע או על האבן, חייב:

פרק יג - משנה ד

אחד קדשים [י] פשרין ואחד קדשים פסולין שהיה פסולן בקדש, והקריבו בחוץ, חייב. המעלה כזית [יא] מן העולה ומן האמורין בחוץ, חייב. הקמץ, והלבונה, והקטרת, ומנחת כהנים, ומנחת כהן המשוח, ומנחת נסכין, שהקריב מאחד מהן כזית בחוץ, חייב [יב]. רבי אלעזר פוטר, עד

שִׁיקָרִיב אֶת כָּלֹּ [יג]. וְכֻלָּם שֶׁהִקְרִיבוּ בַּפְּנִים וְשִׁיר בָּהֶן כְּזֵית וְהִקְרִיבוּ בַּחוּץ, חֲטָא. וְכֻלָּם שֶׁחִסְרוּ כָּל שֶׁהוּ [יד], וְהִקְרִיבוּ בַּחוּץ, פְּטוּר:

פרק יג - משנה ה

הַמְקָרִיב קֹדְשִׁים וְאַמּוּרִיָּהֶם בַּחוּץ, חֲטָא. מִנְחָה שֶׁלֹּא נִקְמְצָה וְהִקְרִיבָהּ בַּחוּץ, פְּטוּר [יז]. קִמְצָהּ, וְחָזַר קִמְצָהּ לְתוֹכָהּ, וְהִקְרִיבָהּ בַּחוּץ, חֲטָא:

פרק יג - משנה ו

הַקֹּמֵץ וְהַלְבוּנָה, שֶׁהִקְרִיב אֶת אֶחָד מֵהֶן בַּחוּץ, חֲטָא. רַבִּי אֶלְעָזָר פּוֹטֵר עַד שִׁיקָרִיב אֶת הַשְּׂנִי. אֶחָד בַּפְּנִים וְאֶחָד בַּחוּץ, חֲטָא. שְׂנִי בְּזִיכֵי לְבוּנָה, שֶׁהִקְרִיב אֶת אֶחָד מֵהֶן בַּחוּץ, חֲטָא. רַבִּי אֶלְעָזָר פּוֹטֵר, עַד שִׁיקָרִיב אֶת הַשְּׂנִי. אֶחָד בַּפְּנִים וְאֶחָד בַּחוּץ, חֲטָא. הַזֹּרֵק [יח] מִקְצֵת דָּמִים בַּחוּץ, חֲטָא [יט]. רַבִּי אֶלְעָזָר אוֹמֵר, אִף הַמְּנַסֵּךְ מִי חָג בְּחָג בַּחוּץ, חֲטָא. רַבִּי נַחֲמִיָּה אוֹמֵר, שְׂגִירֵי הַדָּם שֶׁהִקְרִיבוּ בַּחוּץ, חֲטָא:

פרק יג - משנה ז

הַמּוֹלֵק אֶת הָעוֹף בַּפְּנִים וְהֶעֱלָה בַּחוּץ, חֲטָא. מְלַק בַּחוּץ וְהֶעֱלָה בַּחוּץ, פְּטוּר. הַשּׁוֹחֵט אֶת הָעוֹף בַּפְּנִים וְהֶעֱלָה בַּחוּץ, פְּטוּר. שֶׁחַט בַּחוּץ וְהֶעֱלָה בַּחוּץ, חֲטָא. נִמְצָא, דָּרְדַּךְ הַכְּשֵׁרוֹ מִבַּפְּנִים, פְּטוּרוֹ בַּחוּץ. דָּרְדַּךְ הַכְּשֵׁרוֹ בַּחוּץ, פְּטוּרוֹ בַּפְּנִים. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, כָּל שֶׁחֲתִיבִין עָלָיו בַּחוּץ, חֲתִיבִין עָלָיו כִּיֹּצֵא בּוֹ בַּפְּנִים, שֶׁהֶעֱלָהוּ בַּחוּץ, חוּץ מִן הַשּׁוֹחֵט בַּפְּנִים וּמֵעֲלָהּ בַּחוּץ:

פרק יג - משנה ח

החטאת שקבל דמה בכוס אחד, נתן בחוץ וחזר ונתן בפנים, בפנים וחזר ונתן בחוץ, חיב, שכלו ראוי לבא בפנים. קבל דמה בשני כוסות, נתן שניהם בפנים, פטור. שניהן בחוץ, חיב. אחד בפנים ואחד בחוץ, פטור. אחד בחוץ ואחד בפנים, חיב על החיצון, והפנימי מכפר. למה **[כח]** הדבר דומה, למפריש חטאתו ואבדה והפריש אחרת תחתייה ואחר כך נמצאת הראשונה, והרי שתיהן עומדות. שחט שתיהן בפנים, פטור. שחט שתיהן בחוץ, חיב. אחת בפנים ואחת בחוץ, פטור. אחת בחוץ ואחת בפנים, חיב על החיצונה, והפנימית מכפרת. כשם **[כז]** שדמה פוטר את בשרה, כך הוא פוטר את בשר חברתה:

פרק יד

פרק יד - משנה א

פרת חטאת ששרפה חוץ מגתה, וכן שעיר המשתלח **[א]** שהקריבו בחוץ, פטור, שנאמר (ויקרא יז), ואל פתח אהל מועד לא הביאו. כל שאינו ראוי לבא אל פתח אהל מועד, אין חיבין עליו:

פרק יד - משנה ב

הרובע, והנרבע, והמקצה, והנעבד, והאתנו, והמחיר, והכלאים, והטרפה, ויוצא דפן, שהקריבו בחוץ, פטור, שנאמר (ויקרא יז), לפני משכן ה' **[ב]**, כל שאינו ראוי לבא לפני משכן ה', אין חיבין עליו. בעלי מומין, בין בעלי מומין קבועים, בין בעלי מומין עוברים, שהקריבו בחוץ, פטור. רבי שמעון אומר, בעלי מומין קבועים, פטור, ובעלי מומין עוברים, עוברין בלא תעשה. תורים שלא הגיע זמנו ובני יונה שעבר זמנו, שהקריבו בחוץ,

פְּטוּר. רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, בְּנֵי יוֹנָה שְׁעֵבֶר זְמַן, פְּטוּר. וְתוֹרִים שֶׁלֹּא הִגִּיעַ זְמַן, בְּלֹא תַעֲשֶׂה. אוֹתוֹ וְאֵת בְּנוֹ וּמְחַסֵּר זְמַן, פְּטוּר. רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, הָרִי זֶה בְּלֹא תַעֲשֶׂה. שֶׁהָיָה רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, כֹּל שֶׁהוּא רָאוּי לְבֹא לְאַחַר זְמַן, הָרִי זֶה בְּלֹא תַעֲשֶׂה וְאִין בּוֹ כְּרַת. וְחֻכְמִים אֹמְרִים, כֹּל שֶׁאִין בּוֹ כְּרַת, אִין בּוֹ בְּלֹא תַעֲשֶׂה {ה} :

פרק יד - משנה ג

מְחַסֵּר זְמַן, בֵּין בְּגוּפוֹ בֵּין בְּבַעְלָיו. אֵיזָה הוּא מְחַסֵּר זְמַן בְּבַעְלָיו. הַזָּב, וְהַזָּבָה, וְיוֹלָדָת, וּמִצְרַע {ו}, שֶׁהִקְרִיבוּ חֲטָאתָם וְאַשְׁמֹם בַּחוּץ, פְּטוּרִין. עוֹלוֹתֵיהֶן וְשִׁלְמֵיהֶן בַּחוּץ, חִיבִין. הַמַּעֲלָה מִבֶּשֶׂר חֲטָאת, מִבֶּשֶׂר אֲשֶׁם, מִבֶּשֶׂר קִדְשֵׁי קִדְשִׁים, מִבֶּשֶׂר קִדְשֵׁי קָלִים, וּמוֹתֵר הָעֹמֵר, וְשִׁתֵּי הַלֶּחֶם, וְלֶחֶם הַפָּנִים, וְשִׁירֵי מִנְחוֹת, הַיּוֹצֵק, הַבּוֹלֵל, הַפּוֹתֵת, הַמּוֹלֵחַ, הַמִּנְיָף, הַמַּגִּישׁ, הַמְּסַדֵּר אֶת הַשֵּׁלֶחַן, וְהַמְּטִיב אֶת הַנְּרוֹת, וְהַקּוֹמֵץ, וְהַמְּקַבֵּל דָּמִים בַּחוּץ, פְּטוּר. אִין חִיבִין עָלָיו לֹא מְשׁוּם זְרוֹת {ח}, וְלֹא מְשׁוּם טְמֵאָה {ט}, וְלֹא מְשׁוּם מְחַסֵּר בְּגָדִים {י}, וְלֹא מְשׁוּם רְחוּץ {יא} יָדִים וְרַגְלָיִם :

פרק יד - משנה ד

עַד שֶׁלֹּא הוּקַם הַמְּשֻׁכָּן, הָיוּ הַבְּמוֹת מְתָרוֹת, וְעִבּוּדָה בְּבִכּוֹרוֹת. מִשְׁהוּקַם הַמְּשֻׁכָּן, נֶאֱסְרוּ הַבְּמוֹת, וְעִבּוּדָה בְּכֹהֲנִים. קִדְשֵׁי קִדְשִׁים, נֶאֱכָלִים לְפָנִים מִן הַקְּלָעִים. קִדְשֵׁי קָלִים, בְּכָל מַחֲנֶה יִשְׂרָאֵל :

פרק יד - משנה ה

בָּאוּ לְגִלְגָּל {יב}, וְהִתְרוּ הַבְּמוֹת. קִדְשֵׁי קִדְשִׁים, נֶאֱכָלִים לְפָנִים מִן הַקְּלָעִים. קִדְשִׁים קָלִים, בְּכָל מְקוֹם :

פרק יד - משנה ו

באו לשילה, נאסרו הבמות. לא היה שם תקרה, אלא בית של אבנים מלמטן ויריעות מלמעלן, והיא היתה מנוחה. קדשי קדשים נאכלים לפני מן הקלעים, קדשים קלים ומעשר שני, בכל הרואה:

פרק יד - משנה ז

באו לנוב [טו] ולגבעון, התרו הבמות. קדשי קדשים נאכלים לפני מן הקלעים. קדשים קלים, בכל ערי ישראל [יז]:

פרק יד - משנה ח

באו לירושלים, נאסרו הבמות, ולא היה להם עוד התר, והיא היתה נחלה [יח]. קדשי קדשים, נאכלים לפני מן הקלעים [יט], קדשים קלים ומעשר שני, לפני מן החומה [כ]:

פרק יד - משנה ט

כל הקדשים שהקדישן בשעת אסור במות, והקריבו בשעת אסור במות בחוץ, הרי אלו בעשה ולא תעשה, וחייבין עליהן כרת. הקדישן בשעת התר במות, והקריבו בשעת אסור במות, הרי אלו בעשה ולא תעשה, ואין חייבין עליהן כרת. הקדישן בשעת אסור במות והקריבו בשעת התר במות, הרי אלו בעשה ואין בהם בלא תעשה:

אלו קדשים קרבים במשכן. קדשים שהקדשו למשכן, קרבנות הצבור, קרבין במשכן. וקרבנות היחיד, בבמה. קרבנות היחיד שהקדשו למשכן, יקרבו במשכן. ואם הקריבו בבמה, פטור. מה בין פמת יחיד לבמת צבור, סמיכה, ושחיטת צפון, ומתן סביב, ותנופה, והגשה. רבי יהודה אומר, אין מנחה בבמה. וכהן, ובגדי שרת, וכלי שרת, וריח ניחוח, ומחצה בדמים, ורחוץ ידים ורגלים. אבל הזמן **כד**, והנותר **כה**, והטמא, שוים בזה ובזה: